

derpaa, idet jeg antager, at det ærede Mindretal selv vil udtale sig nærmere derom. — Med Hensyn til § 2 i det foreliggende Lovforslag, der gjør det til en Betingelse for, at den Sum af 30 Millioner Kr., der i Lovforslaget er stillet til Disposition, skulde kunne blive anvendelig, at der forinden skulde være vedtaget en Lov om en ekstraordinær Skat, en Formue- og Indtægtskat, da har Flertallet ikke kunnet anse det for rigtig at tilraade Thinget at vedtage denne Bestemmelse, idet den vilde udfylde Udførelsen af disse Foranstaltninger i en meget lang Tid, hvis man overhovedet kom til et Resultat. Flertallet har overhovedet efter de Udtalelser, der ere komne fra den høitærede Regjering, ikke troet, at der var nogen Trang til en ekstraordinær Skat for at faae disse Foranstaltninger værfatte, men Flertallet antager det paa den anden Side for sikkert, at, hvis det i Tiden skulde vise sig nødvendigt at tilveibringe Midler paa ekstraordinær Maade, da vilde Thinget kunne gaa ind paa en Indkomstskat. — Med Hensyn til § 2 i Regjeringsforslaget da er der i den opstillet de Løber, til hvilke Foranstaltningerne skulle være tilveiebragte, og Flertallet tilraader at vedtage disse Bestemmelser. Om vi end kunde ønske, at nogle af Terminerne kunde forkortes, have vi dog ikke villet stille Ændringsforslag i den Henseende. — Det vil jeg, at der er stillet et Ændringsforslag til det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet. Flertallets Forslag gaar jo nemlig ud paa, at man skulde gaa tilbage til Regjeringsforslaget, kun med den Modifikation, at nogle af de Summer, der vare tiltænkte til Agersøfund, skulde oversføres paa Flaadens Materiel, og dertil er der af et af Flertallets Medlemmer stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at man ikke skulde gjøre denne Forandring, men fastholde Beløbets Anvendelse til Agersøfunds Station, idet han tillægger den en anden Betydning, end Flertallets øvrige Medlemmer. Jeg skal overlade til det ærede Medlem nærmere at begrunde dette Forslag, for saa vidt han maatte ønske det. Flertallet har i Øvrigt været ganske enigt med ham i Nødvendigheden af i Tide at staffe sig en saadan Station ved Agersøfund, som Regjeringen har foreslaaet; Flertallet er altsaa ikke af nogen afvigende Mening fra ham deri, men det er kun Tidspunktet, det dreier sig om. — Jeg tror, at jeg foreløbig kan indskrænke mig hertil, og jeg skal nu afvente de Udtalelser, der maatte fremkomme.

Carstensen: Hvormeget jeg end kunde have ønsket at slutte mig til det øvrige Flertal ogsaa i det Spørgsmaal, hvortil jeg har stillet Ændringsforslag, saa har jeg ikke kunnet gjøre det uden for meget at svigte den Overbevisning, jeg har om Agersøfundstationens Nødvendighed i den nærmeste Fremtid. Naar det her dreiede sig om en Udsættelse, som kun var og blev en Udsættelse,

saa kunde jeg endda maaske finde mig deri, men jeg frygter for, at denne Udsættelse kan blive til en Opgivelse. Naar ærede Medlemmer vilde underpøje Regjeringens Forslag, vilde de se, at de Arbeider, der ere foreslaaede til Befæstningsforanstaltningernes Fremme, fordeles i to Hovedgrupper; hvortil der stilles positive Forslag, med Hensyn til den ene Gruppe knyttede til en bestemt Tidsgrense for Gjennemførelsen af de foreslaaede Foranstaltninger, medens de øvrige Foranstaltninger overlades til Fremtiden og alene opføres i Motiverne, hvor der endog knyttes den Bemærkning til dem, at man ikke nøiere vil omtale Tidsgrensen for dem, da man ikke vil binde Fremtiden formeget i den Retning. Hvad er der nu foregaaet ved den Forandring, der foreslaas? Der tages et Beløb fra en Post, og dette Beløb lægges paa en anden Post; Posten til Agersøfund formindskes, og man forøger Posten til Flaadens Udvikling. Naar dette ikke sker under Forudsætning af, at man under den næste Gruppe, altsaa i Fremtiden, igjen vil kunne tage de Penge fra den Post, hvortil Summen nu lægges, saa forudsætter det en forøget Bevilling i Fremtiden. Altsaa, naar vi komme til den næste Arbeidsperiode, saa vil Spørgsmaalet Agersøfund optræde som et nyt Spørgsmaal, knyttet til nye Bevillinger, idet det fulde Beløb til Flaaden udelukkende er opført under den første Gruppe, og der Intet er til en ekstraordinær Udvikling af Flaaden i den anden Gruppe. Som Følge deraf bliver det altsaa en Bevilling, der overstrider den kalkulatoriske Sum, som Regjeringen har opført for alle sine Forsvarsforanstaltninger. Alene deri finder jeg, at der ligger en Usikkerhed, som hos mig vækker en Frygt for, at denne Udsættelse let kan blive til en Opgivelse; men hvad der endydermere forøger min Frygt i denne Retning, er et Tilbageblik paa den Stilling, som et Mindretal i Folkethinget indtog ifjor, og den, som Mindretallet i Folkethinget indtager iaar. Ifjor gik man meget stærkt paa Agersøfund, ja, man forøgede endog Bevillingen ved at foreslaa Foranstaltninger paa Land, men iaar skrider man tilbage; det er et Udsving i en Retning, som ikke kan berolige mig. Derksom for hvert Aar skulde gjøre en saadan Tilbagemarsch, saa er jeg bange for, at vi, inden den første Gruppens Arbeider ere tilendebragte, staa ved det Punkt: Agersøfunds fuldstændige Opgivelse. Spørgsmaalet bliver altsaa dette: Kan man opgive Agersøfunds-Stationen? Jeg tror det ikke. Jeg er fuldstændig paa det Rene med, at den høitærede Marineminister aldrig var gaaet ind paa dette Forslag, dersom han nærede den Frygt, jeg nærer. Jeg er overbevist om, at han udelukkende er gaaet ind derpaa, fordi han nærer en saa fast Tro paa denne Stations Nødvendighed i Fremtiden, at han mener, at den bærer sig selv frem; men i den Retning — det erkjender jeg aabent — er jeg mindre tillidsfuld, og jeg er bleven det ved at se